

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

SỐ 163 — THÁNG 10 — 2011

Lá thư phong trào

Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Trong một ngày, tậ lăm người Công Giáo chúng ta cũng đọc một lần câu “Nước Cha trị đến” trong Kinh Lạy Cha. Nếu không phải là cái cối xay kinh hay cuộn băng cassette thì hẳn chúng ta cũng có suy nghĩ về ý nghĩa câu này. Đó là công nhận Vương Quyền của Thiên Chúa trên toàn thể vũ trụ và thân phận thân dân của chúng ta trong Vương Quốc của Ngài. Thiên Chúa Ba Ngôi là Đấng tạo thành trời, đất, muôn vật, muôn loài (x.St 1-2). Ngài là Chủ Tể, là Đức Vua ngự trị vũ trụ là điều dĩ nhiên và không ai có thể chối cãi được. Mặt khác, chính Đức Kitô là Ngôi Hai Thiên Chúa giáng trần đã dạy cho chúng ta kinh “Lạy Cha”. Đức Kitô đứng trên mọi lễ thói con người như “cha truyền, con nối”, “con vua thì lại làm vua...”, Ngài là Chúa Con, nghĩa là cùng Bản Thể với Chúa Cha và Chúa Thánh Thần. Như vậy Đức Kitô là Thiên Chúa toàn năng và cũng là Thượng Đế trên Trời, dưới Đất. Vương quốc của Ngài có từ thuở đời đời và sẽ vô cùng, vô tận.

Nhưng nếu chúng ta theo dõi lịch sử Giáo Hội, thì chúng ta cũng biết, phải chờ đến ngày 11/12/1925, tức là 20 thế kỷ sau khi Đức Kitô giáng trần, Đức Giáo Hoàng Piô XI mới long trọng tuyên bố quyết định thiết lập Ngày Lễ Kính Đức Kitô Vua vào chúa nhật cuối cùng năm phụng vụ. Phải chăng trước đó 2000 năm, không cần có ngày lễ này thì giáo dân cũng tôn thờ Vua Giêsu trong lòng ? Phải chăng từ đầu thế kỷ 20, đã có sự xuất hiện của chủ nghĩa vô thần và nhất là sự áp dụng chủ nghĩa đó trên một phần quả địa cầu này với mục đích tiêu diệt các vua chúa dưới đất cũng như trên trời ? Dù sao thì việc công bố Lễ Kính Đức Kitô Vua cũng đáp ứng mong đợi của toàn thể dân Chúa. Người Công Giáo tuy sống dưới các chế độ thể trần, tùy nơi, tùy chỗ, họ phải gò bó trong những khuôn khổ khác nhau tùy theo chủ thuyết xã hội; nhưng họ vẫn luôn có một niềm hy vọng vào một Đức Vua Công Lý và Hòa Bình với một ách cai trị nhẹ nhàng (x. Mt 11, 30).

Hai vị chủ tịch tiền nhiệm của Phong Trào chúng ta tại Pháp và Âu Châu đã chọn “Đức Kitô Vua” là Quan Thầy của chúng ta. Các vị muốn chúng ta đặt Thầy Chí Thánh, đồng thời cũng là Vua và Chúa của chúng ta tại vị trí trung tâm cuộc đời chúng ta. Các vị cũng mong chúng ta suy gẫm cái lúc mà Đức Kitô tỏ mình là Vua trước thiên hạ. Lúc đó là lúc ngài bắt đầu cuộc thương khó. Nào là Philatô hỏi và Ngài xác nhận Ngài là Vua (Mt 15, 2). Thế rồi lính tráng khoác cho Ngài áo đỏ như cấm bào, tết mào gai thay vương miện, trao cây sậy thay cây vương trượng... Trên núi Sọ, chúng đã đóng trên Thánh Giá bản án “Yêsu Nazareth Vua Do Thái”. Và trong lúc Ngài bị treo lơ lửng giữa trời và đất, chúng đã ngạo mạn thách thức Ngài mang binh lực tới giải cứu... Thế mới biết tội lỗi của chúng ta trầm trọng đến nỗi Vua phải chịu nhục hình đến chết để đền tạ.

Chúng ta thường hát trong Giờ Tông Đồ “Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat”. Đúng, Ngài đã chiến thắng. Ngài đã thắng cái chết, đã thắng thế gian, đã thắng tội lỗi... Không phải thắng bằng bạo lực mà bằng bất bạo động. Đây là bài học Ngài dạy chúng ta. Để áp dụng được lời kinh Hòa Bình của thánh Phanxicô Assisi, cần phải là thần dân của Vua Kitô, phải có Đức Tin vững vàng, phải có lòng cậy trông phó thác và Đức Kitô Vua và phải có lòng kính mến Đức Chúa Trời hết lòng hết sức, trên hết mọi sự và yêu anh chị em mình như chính mình ta vậy. Chỉ có như vậy chúng ta mới có sự đứng cảm đương đầu với kẻ dữ không ngại xử dụng đủ mọi hình thức bạo lực để bề gây chúng ta. Thêm vào đó Phong Trào dạy chúng ta có lòng khiêm nhường và năng cầu nguyện. Chỉ ý vào sức mình thì vị Giáo Hoàng đầu tiên đã chối Chúa đến 3 lần.

Mừng Lễ Bỏ Mạ, chúng ta cầu chúc cho nhau đứng cảm bênh vực Đức Kitô Vua, bảo vệ Vương Quốc của Ngài là Giáo Hội và tích cực mở mang bờ cõi Nước Đức Kitô Vua. Đầu tháng 11, xin Quý Anh Chị hãy hiệp thông cầu nguyện các Thánh Tử Đạo Việt Nam, các linh hồn quý Anh Chị Cursillistas và thân bằng quyến thuộc đã sống hết ngày thứ tư. Và trong niềm trông đợi Chúa Cứu Thế Giáng Trần xin hãy sốt sắng dọn mình bước vào Mùa Vọng.

XIN THẦY LÀM VUA NGỰ TRỊ ĐỜI CON

Nội Dung

- Lá Thư Phong Trào 1
- Cái nhìn mới về tôn giáo (Lm Mai Đức Vinh) 2
- Đức Tin nhờ Ân Sủng (JB HTT) 4
- Câu chuyện de colores (NTS) 5
- Những giây phút đầu tiên ... (Nguyễn Đức Thiệp) 7
- Danh hiệu Đức Bà (EN K23) 8
- Cảm nghiệm Khóa 29 (Phương Vy) 9
- Ba Mươi (N.C.) 10
- Sinh hoạt Hậu Cursillo (Khôi Hậu Cursillo) 12

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường Huấn Luyện :

Chúa nhật 06/11/2011
14g30—16g30

Ultreya :

Chúa nhật 27/11/2011
14g30—18g30

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>
eMail : duongermont@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701
Fax. +33 (0) 156 802 268
<http://www.giaoxuvnparis.org>

NHỮNG CÁI NHÌN MỚI VỀ TÔN GIÁO

Cơ Đốc giáo - Do-Thái - Ấn giáo - Hồi giáo - Phật giáo - Thần đạo

Lm Mai Đức Vinh

I. LỜI MỞ, DÀN BÀI VÀ MỤC ĐÍCH

1. Lời mở.

Báo La Croix ra ngày 18-08-2011 cho tin rằng: Kể từ tháng 10-2011, trái đất sẽ có bảy tỉ dân cư (La Terre aura sept milliards d'habitants en octobre). Nếu tính từ năm 2011 đến năm 2050, thì: Á châu sẽ từ 4.216 triệu tăng lên 5.284 triệu, Phi châu từ 1.051 triệu tăng lên 2.300 triệu, Mỹ châu latinh từ 596 triệu tăng lên 746 triệu, Âu châu từ 740 triệu tụt xuống 725 triệu, Bắc Mỹ châu từ 346 triệu tăng lên 470 triệu và Úc châu từ 37 triệu tăng lên 62 triệu. Tóm lại, trên mặt đất này, vào tháng 8.2011 có 6 tỉ 987 triệu dân cư. Qua tháng 10.2011, sẽ chẵn 7 tỉ dân cư. Và đến năm 2050, trái đất sẽ có 9 tỉ 587 triệu dân cư.

Nhiều hay ít, trực tiếp hay gián tiếp, vấn đề dân số tạo nên những ảnh hưởng lớn lao trên mọi sinh hoạt của xã hội con người, trong đó chắc chắn có sinh hoạt tôn giáo. Nói đến sinh hoạt tôn giáo chúng ta không thể đề cập đến hết mọi khía cạnh, quá phức tạp và vượt khả năng chúng ta, nhất là những khía cạnh về thần học, về cơ cấu tổ chức... Vì thế, trong năm nay, tôi xin dựa vào một số tác giả đời (auteurs laics) chuyên về Tôn Giáo Học, cống hiến quý độc giả báo Cursillo '**Những Cái Nhìn Mới Về Tôn Giáo**' nói chung và về từng tôn giáo nói riêng. Tôi sẽ không đề cập đến các vấn đề 'nội tại của tôn giáo', như vấn đề thần học, giáo thuyết... mà chỉ quan tâm đến những 'vấn đề ngoại diện của tôn giáo', như vấn đề thay đổi lịch sử, con số tín đồ, địa thế và sức bành trướng của mỗi tôn giáo. Tài liệu cơ bản của loạt bài này nằm trong số báo đặc biệt Le Monde & La Vie (Hors-Série 2011).

2. Dàn bài.

A - NHÌN CHUNG VỀ CÁC TÔN GIÁO

- I. Trở về với tôn giáo.
- II. Kiểm điểm lại về số thống kê và về địa bàn tôn giáo trên thế giới hiện nay.
- III. Tự do tôn giáo bị chà đạp.
- IV. Đối thoại tôn giáo
- V. Hành hương cũng là hình thức sống đạo
- VI. Những tôn giáo thiểu số phải sinh tồn.
- VII. Các tổ chức phi tôn giáo (ONG)
- VIII. Bản đồ của những cuộc di dân lớn trong lịch sử.
- IX. Qui chế người phụ nữ
- X. Đối diện giữa Hồi giáo và Kitô giáo tại Phi châu.
- XI. Kitô giáo Đông phương trong tình trạng nguy khốn.

B - NHÌN RIÊNG VỀ MỖI TÔN GIÁO

- I. Do thái giáo
- II. Kitô giáo
- III. Hồi giáo
- IV. Ấn giáo
- V. Phật giáo.

3. Mục đích

Hoài vọng nhỏ bé của tôi khi viết loạt bài này là **muốn giúp mỗi người đứng vững trong niềm tin giữa một xã hội đầy rẫy những phức tạp, dù chỉ ở trong phạm vi tôn giáo**. Tình trạng phức tạp tôn giáo tàng ẩn dưới những quan niệm đẹp đẽ của thời đại: đa tôn giáo, đối thoại tôn giáo, liên đới tôn giáo, phát triển tôn giáo... đa văn hóa, giao lưu văn hóa ... con người tôn giáo, xã hội văn hóa ... Chính các nghị phụ của công đồng Vatican II đã đề cập nhiều đến những vấn đề này. Vì thế quý độc giả đừng ngỡ, khi thấy tôi không dựa sát theo các thần học gia, cũng không dựa trực tiếp vào giáo huấn của Giáo Hội... mà chỉ căn cứ vào những bài viết của những 'tác giả đời', của 'những chuyên viên tôn giáo đời'. Tôi muốn chúng ta có những cái nhìn tôn giáo khác với 'cái nhìn chúng ta thường có', mà tôi gọi là cái nhìn ngoại diện hay '**cái nhìn mới về tôn giáo**'.

A. NHÌN CHUNG VỀ CÁC TÔN GIÁO

I. TRỞ VỀ VỚI TÔN GIÁO

Ngày nay, vấn đề tôn giáo chiếm một vị trí quan trọng trong những cuộc tranh luận công khai hay những buổi đàm luận riêng tư. Ngay cả trong nước Pháp là nước đã hơn một thế kỷ chủ trương tách biệt Giáo Hội và Nhà Nước. Sau những vụ khấn trùm tại trường học và sau luật cấm khấn trùm toàn thân (antiburka), cuộc tranh

biện về thế tục (laïcité) lại đặt ra những vấn đề khả nghi mới khác. Những tranh luận như vậy, không chỉ có tại Pháp, nhưng có nhiều trong các nước Âu Mỹ, như tại Gia Nã Đại, người ta tranh luận và cố tìm ra 'những thích ứng hợp tình lý', rồi tại Đức, bà thủ tướng Angela Merkel đã thú nhận 'sự thất bại trong chương trình đa văn hóa' (multiculturalisme), ám chỉ cộng đồng hồi giáo Thổ Nhĩ Kỳ thiếu tinh thần hội nhập. Hầu như khắp nơi, hồi giáo thành hiện tượng nóng bỏng của môi trường chính trị.

1. Thế hệ mới của tôn giáo.

Theo ông chủ nhiệm của tờ báo La Vie, tác giả của bài viết này, đã quả quyết: để tìm hiểu vấn đề tôn giáo của thế kỷ XXI cần phải có một cái nhìn mới và theo một phương thức mới. Ý kiến của ông dựa theo nhận định của ông Charles Taylor, nhà triết học Gia Nã Đại vốn chủ trương thuyết đa văn hóa và thuyết cộng đồng. Ông này đã khai triển bối cảnh tôn giáo vào thời hậu tân thời (postmodernes), trong một cuốn sách lớn cưu mang từ 10 năm, với tựa đề 'L'Âge Séculier' (Thế hệ trần tục). Chính ông cũng khẳng định: chúng ta đang đi vào một thế hệ mới về tôn giáo.

Trước tiên, ông Taylor gợi lên phong trào lịch sử về sự tách rời giữa Giáo Hội và Nhà Nước đã dần dần xâm chiếm toàn bộ các nền dân chủ tây phương. Nhưng ông không nhấn mạnh đến sự sa sút về đức tin và về việc sống đạo như là một hiện tượng rõ nét trong các nước phát triển. Thực tế, chúng ta đã đi vào một hình thức tương quan mới về tôn giáo và về đời sống tâm linh. Một tương quan chưa có cơ cấu rõ rệt và vững chắc. Sự thay đổi mà ông Taylor phân tích, dẫn chúng ta đi từ xã hội 'không thể không tin Thiên Chúa' đến một xã hội, mà trong đó, dù là người tin tưởng kiên trung nhất, cũng phải nhìn nhận 'còn có nhiều niềm tin khác nữa'. Trong xã hội như vậy, muốn nói về Thiên Chúa phải bắt đầu lại từ con số zéro. Những chìa khóa thô sơ trước đây không cho phép mở nhiều cánh cửa. Khăng khăng đối lập giữa vô thần và đức tin không cho phép chúng ta nắm bắt được những phong trào thiêng liêng đang lu mờ dần bởi cuộc sống mang nhiều sắc thái buông thả, mờ ảo, tương đối, do dự, bất định, hoài cổ và tái định căn tính. Những nền văn hóa hậu tân thời không đi ra khỏi tôn giáo để ùa theo cái mà các giáo hội gọi là 'bội giáo' (apostasie) và các nhà xã hội học gọi là 'bất tín' (incroyance). Trong phạm vi này cũng như trong nhiều phạm vi khác, không còn có những tồn đọng (stock) nhưng có những thông lượng (flux). Người ta dám nói rằng những năng động tính đang dần dập tắt đi tập thể tính để thành cá nhân tính. Sự đơn giản hóa này hiện hình như một thực tại phức tạp. Dưới một số khía cạnh, sự đơn giản hóa này có thể trở nên một cội nguồn của những khắc khoải mới và do đó, những căng thẳng mới. Thế hệ tinh ngộ không phải là thế hệ đi ra khỏi lịch sử. Dưới đây là vài nguyên nhân

tạo nên 'sự trở về của tôn giáo'.

2. Những vấn nạn cá nhân.

Càng ngày, những vấn nạn về ý nghĩa cuối cùng của đời sống càng ghi đậm vào các 'quỹ đạo' (trajectoires) cá nhân hơn là vào những gia sản tập thể hay cộng đoàn. Do đó phát sinh tầm quan trọng của các chủ đề mới: gặp gỡ, chứng từ, trải nghiệm, chân thành, xúc động. Những chủ đề mà người ta thấy thể hiện trong những phong trào thức tỉnh tôn giáo hay chống đối tôn giáo, nổi bật nhất trong Kitô giáo. Chúng ta phải công nhận rằng, ngày nay bản đồ tôn giáo không còn vẽ theo ranh giới các lục địa hay các quốc gia mà vẽ ngay nơi từng mỗi cá nhân. Nếu những vấn nạn chỉ nằm trong phạm vi cá nhân hơn phạm vi đoàn thể, phạm vi 'tôi' (je) hơn phạm vi 'chúng tôi' (nous), thì chúng có một một giao điểm chính trị và địa-lý-chính-trị (géopolitique). Người ta ít quan tâm đến giao điểm này, mà chỉ quan tâm đến những cuộc tranh luận sôi nổi của xã hội về khăn trùm hay về luật chống phạm thượng ở Pakistan. Người ta cũng có thể nói rằng: những vấn nạn ấy nổi bật trong thời sự và làm cho truyền thông tôn giáo thêm thu hút và hiệu lực. Những câu hỏi trước kia là thứ yếu, chẳng hạn câu hỏi về việc trở lại của bản thân hay về sự tự do tôn giáo trong thế giới, thì nay trở nên quan trọng, khẩn trương và đồng thời khó nắm bắt.

3. Do kinh nghiệm hơn là nhờ gia sản

Những vụ bách hại các kitô hữu bên Đông Phương nhắc cho thế giới biết rằng các giáo hội và các cộng đoàn Kitô giáo Đông phương đã hiện hữu từ hai thế kỷ và gần hai thế kỷ trên lãnh thổ hồi giáo. Về những cuộc bàn cãi của Âu châu về chính sách đa văn hóa, hay về 'thế tục tích cực' theo kiểu nói của tổng thống Sarkozy, thì những cuộc bàn cãi ấy gặp phải một khó khăn là nhiều người chỉ phò Kitô giáo và những người khác lại đối kháng Kitô giáo.

Muốn hay không, chúng ta đang phải sống trong một sự tương đối hóa tổng quát về niềm tin tưởng mang nhiều hoài nghi. Trong văn hóa hiện đại và hậu tân thời, đức tin cũng như vô thần hiện hình như những lựa chọn cá nhân, còn do dự căn cứ trên những kinh nghiệm riêng tư hơn là trên những gia sản xã hội hay Qui ước xử thế (normes de comportement). Người tín hữu đối đầu không những với người bất tín (incroyant), mà còn với người lãnh đạm hay người tin tưởng một cách khác. Xét theo một khía cạnh nào đó, từ nay họ phải đối diện với chính mình, đang lúng túng bị phân hóa giữa sự cần thiết phải tin tưởng và có thể không buộc tin tưởng, hay đối diện với đời sống giữa đức tin và hoài nghi, hay nữa, giữa thời gian tìm kiếm và thời gian đã nắm bắt. Về phía người không tin tưởng, họ phải đối diện với một khó khăn khác, ít được phân tích để biết rõ ràng, nhưng ít ra nhận thấy được trong mọi xuất hiện của cuộc khủng hoảng văn hóa mà xã hội chúng ta đang trải qua.

(còn tiếp)

ĐỨC TIN NHỜ Ân Sủng

Sau khoá ba ngày, chắc hẳn các anh chị tân cursillistas đã nhận ra ân huệ Thiên Chúa ban (Ga 4,10). Để rồi mỗi người chúng ta chuẩn bị cho 'ngày thứ tư' với đức tin được nạp đầy bình và sẵn sàng thấp sáng trong mọi môi trường.

Đức Tin quá trừu tượng. Nên thời nay rất khó giải thích, nhất là trong thế giới chỉ biết hưởng thụ vật chất trước mắt, để rồi chìm đắm trong tối tăm. Trong buổi kiến thị ngày 28/01/2009 Đức Thánh Cha Biển Đức XVI, đã nhắc lại một điều đáng ghi nhớ : **"Đức Tin là nền tảng xuất phát do Thiên Khải, ai không có đức Tin sẽ bị lạc vào trong tối tăm"**. Lời nhắc nhở này đã khiến chúng ta nhớ đến một sự tích mặc khải.

Vào thế kỷ thứ IV, sau nhiều năm lặn lội để tìm kiếm đức tin, cậu Augustin đã thú nhận với Thiên Chúa rằng: « **Lạy Chúa, Chúa đã làm hết mọi sự theo ý Chúa, và còn làm cho trái tim của chúng con đập không ngừng cho đến khi nào Chúa gọi về** » (Confessions I, 1). Ta hãy nhận xét những lời giải thích về đức tin của các vị tiền bối như sau:

Đức tin không phải là một kinh 'Tin kính' trừu tượng, khô khan, cằn cỗi. Tin vào Thiên Chúa thì cũng là tin vào thế giới Người đã tạo dựng nên, là tin vào đời sống, tin vào nét đẹp và hạnh phúc. (Michel AUMONT)

Cái cốt yếu của tôn giáo là tin rằng Chúa quan tâm đến sự sống còn của con người. Còn vô thần là nghĩ ngược lại, là chối bỏ sự quan tâm ấy của Thiên Chúa. (François VARILLON)

Đức Hồng Y DANNEEL đã giảng trong lễ an táng vua BAUDOIN: « Vua Baudoin không bao giờ dẫu giếm về đức tin của Ngài. Ngài không bao giờ huyênh hoang một cách không đúng chỗ. Nhà vua còn xác tín rằng: **đức tin là ân huệ** nhằm phục vụ con người không phải là một vũ khí để đề cao giá trị cá nhân mình. »

Trong Phúc Âm, lời đề nghị của Chúa Kitô lúc nào cũng hợp thời: « Lại đây, từ bỏ tất cả, hãy theo Ta. » Từ bỏ tất cả không có nghĩa là bỏ trốn ra sa mạc, quên hết mọi người, từ bỏ người thân, bỏ hết trách nhiệm làm người. Trái lại là để làm nhân chứng, cho biết phải hướng tất cả về Thiên Chúa và lệ thuộc vào tình yêu của Người. (Đức Hồng-Y MARTY)

Nếu anh em muốn được sống lại với Đức Kitô, thì hãy đi tìm lại những điều trên cao, nơi Người ngự. . . hãy nghĩ đến những điều ở trên cao chứ đừng nghĩ những điều ở mặt đất. (Thánh Phaolô)

Bất cứ tôi ở đâu, Đức Kitô cũng ở đó với tôi, trong giờ làm việc cũng như lúc cầu nguyện, trong lúc buồn rầu và khi vui thoả. Chúa đồng hành với tôi khắp mọi nơi mọi lúc. (Thellier De PONCHEVILLE)

Nhờ đức tin, chúng ta có thể nói với Thiên Chúa giống như nói với một người chúng ta kính mến. (Jean-Marie VIANNEY, Cha sở họ Ars).

[Lời minh họa của cha sở họ Ars, đã làm cho tôi nhớ lại trong khóa ba ngày Cursillo năm 1996: Hôm đó là ngày cuối cùng mà người trợ tá đã hướng dẫn nhóm chúng tôi vào nhà nguyện ở Rungis, nơi đây có Minh Thánh Chúa trong nhà tạm, có chân dung Trái Tim Chúa Giêsu mà chúng ta gọi là Thầy Chí Thánh. Quì trước chân dung Thánh, có ngọn đèn thấp sáng dịu, mỗi người chúng tôi thay phiên nhau cầu nguyện: thú tội bằng những lời chân thành tâm huyết kèm theo hai hàng lệ tuôn rơi, kể về những thói xấu, những lỗi lầm từ bấy lâu để xin nhận đón sự tha thứ và được vỗ về triu mến của một người Cha nhân từ đối với người con hoang đàng. Lúc này là lúc xúc động nhất, sung sướng nhất trong khóa ba ngày. Thậm chí tôi cũng không để ý đến những người cùng nhóm đang quì bên cạnh, mà chỉ biết có Chúa đang hiện diện trước mặt. Quả thật, sau đó hỏi nhau mới biết rằng tất cả đều có một cảm nghĩ giống nhau. Lạy Chúa, Chúa đã điều khiển chúng con một cách khéo léo, để mọi người như một, không ai để ý đến lời thú tội riêng tư của nhau.]

Thánh Matthiêu, trình thuật về lòng tin của một đại đội trưởng:

Khi Đức Giêsu vào thành Ca-phác-na-um, có một viên đại đội trưởng đến gặp Người và nài xin:

"« Thừa Ngài, tên đầy tớ của tôi bị tê bại nằm liệt ở nhà, đau đớn lắm. » Người nói: « Chính tôi sẽ đến chữa nó. » Viên đại đội trưởng đáp: « Thừa Ngài, tôi chẳng đáng Ngài vào nhà tôi, nhưng xin Ngài chỉ nói một lời là đầy tớ tôi được khỏi bệnh. [.]

Rồi Đức Giêsu nói với viên đại đội trưởng rằng: « **Ông cứ về đi! Ông tin thế nào thì được như vậy!** » Và ngay giờ đó, người đầy tớ được khỏi bệnh. (Mt. 8, 5-13)

Căn cứ vào những lời nhận xét của các bậc tiền bối và Tin Mừng kể trên. Chúng ta đã nhận định được nền tảng xây dựng đức tin, qua sự mặc khải, là tìm kiếm, ngược nhìn lên cao để nhận có Đấng tạo dựng vũ trụ và sự quan phòng của Người. Không thờ chủ nghĩa vô thần, từ bỏ những gì nghịch lý với Thiên Chúa, chỉ lệ thuộc vào tình yêu của Chúa và sống phó thác nơi Người, và tuân theo luật Hội Thánh dạy. . .

Vậy, đức tin không phải ngẫu nhiên mà có, phải do sự mặc khải, do ơn gọi hoặc từ ân sủng.

Trong thế giới xây dựng của loài người kể cả những chương trình nhân đạo, nếu không có Thiên Chúa thì sớm muộn sẽ tan vỡ và hại nhau. Nên sự thái hóa ấy

CÂU CHUYỆN DE COLORES

đã khuyến cáo chúng ta phải ý thức và sống tôn trọng nhau. Vì Thiên Chúa đã tạo dựng nhân loại giống như hình ảnh của Người (St 1,26). Hiểu cách khác, mỗi người chúng ta đang mang hình ảnh của Đấng tạo dựng, cũng bằng xương bằng thịt; kể cả dấu Thánh mà chính Người đã mang, hình ảnh này khắc sâu vào mỗi người ví như một con dấu ấn trên cùng một loại xi.

Đã có nhiều người cầu nguyện trước Mình Thánh, trước châu dung Chúa hay Mẹ Maria, được Chúa hoặc Đức mẹ nhậm lời, thể hiện qua sự cảm xúc bằng hai dòng lệ rơi. Sự kiện này, chứng minh rằng người ấy đã nhận được ân sủng. Nói cách khác, Chúa và Mẹ đã ban cho người ấy đức tin.

< Một ngày nào đó, trong một giây phút yên tĩnh nơi thánh đường, nếu tôi qui ngấm châu dung Chúa Giêsu qua lời cầu nguyện, tôi sẽ công nhận rằng mọi người giống hình ảnh của Chúa. Nhờ ân sủng, tôi sẽ có một sự cảm xúc như một nhiệt năng đã làm trái tim tôi rung động và hồi hộp. Phải chăng đây là đức tin bắt đầu nảy mầm và đâm rễ từ lúc này. Ngay từ lúc ấy, Chúa đã cho tôi uống no đủ nước hằng sống để rễ tôi càng bám sâu hơn trong nội tâm. Tôi sẽ không còn khát và chẳng còn nghi ngờ chi nữa >. Đây là đức tin.

Một gợi ý giúp để xin **ơn gọi** đức tin: siêng năng xưng tội, rước lễ và cầu nguyện liên li. Trước hết cậy nhờ Chúa Thánh Thần làm trung gian hướng dẫn, rồi dùng Thánh Vịnh để giúp ta ngợi khen Chúa, rồi xin ơn. Cầu nguyện không có nghĩa là xin ơn này ơn kia, chỉ xin ơn nào chính đáng, nếu cần thiết thì Chúa sẽ ban. Sau cùng nhờ Đức Mẹ hỗ trợ và chuyển đạt. Dù có khô khan tới mức độ nào, hay cứng lòng, Chúa cũng sẽ ban thần khí và đong đầy ân sủng cho anh chị cursillistas chúng ta để sống trọn trong '**ngày thứ tư**'.

Đức tin cần phải sống động, phát triển, chia sẻ và làm chứng nhân cho Chúa.

Lời của Thầy Chí Thánh đã được chép trong Sách Công Vụ Tông Đồ xem như là điều căn bản để anh chị em cursillistas ghi nhớ: « **Nhờ sức mạnh của Thần Khí ngự xuống trên các con. Bảy giờ các con sẽ là chứng nhân cho Thầy.** » (CV 1, 8)

Tóm lại, tham dự những buổi tĩnh tâm của giáo xứ, trong cộng đoàn hoặc trong các buổi họp nhóm Cursillo hay Ultreya ... là phương thức nạp bình tốt nhất để đức tin luôn giữ được nhiệt năng thấp sáng cao độ. Vì « **Ở đâu có hai, ba người nhân danh Thầy, thì Thầy sẽ ở giữa họ. Và cầu nguyện điều gì, thì Cha Thầy sẽ ban cho.** » (Mt 18, 19-20).

JB/HTT#8 ■

Tôi đến Thánh đường giống như mọi khi, nhưng lần này tôi bỗng thấy mình khác hẳn và tôi cảm thấy vui vì lòng tôi không có e dè, bỡ ngỡ khi tôi buông lời chào với một người mà trước đây tôi cảm thấy không thể tha thứ được, nhìn mặt họ là tôi nghe tức trong lòng vì thái độ và lời nói kiêu nhả. Người ấy bị bất ngờ nên không cười đáp lại nhưng lòng tôi đầy hân hoan và bình an kỳ lạ, bỗng dưng tôi thấy họ tội nghiệp đáng thương hơn. Trong lòng tôi lại nảy ra thêm ý nghĩ nữa khi cha ban phép lành cho mọi người tôi lại thưa với Chúa rằng: Con xin nhận nơi Chúa một phần thôi phần còn lại dành cho những người thiếu may mắn không có mặt ở đây và những linh hồn tội lỗi khác đang cần phép lành của Chúa. Lời nói và ý nghĩ ấy làm cho tôi bỗng dưng lớn hẳn lên và vui sướng mê mẩn. Tôi lại háng hái hơn nhận trách nhiệm tiếp tay với cộng đoàn để tham gia Kermesse gây quỹ cho địa phận để nói lên sự chân thành của cá nhân tôi và cộng đoàn Việt Nam cùng góp đôi bàn tay trong cộng đồng Kitô hữu. Tôi được lớn lên hôm nay chính là nhờ Khóa 3 Ngày và bài hát De Colores. Thoáng nghe như một huyền thoại nhưng lại là sự thật không thể phủ nhận. Kể từ khi tôi quyết định ghi tên theo khóa, tôi rất bâng khuâng lo lắng mọi thứ, đã bước qua cái tuổi trung niên cuộc đời bắt đầu đi về phía cuối con đường, bóng mình cũng ngã xiên dần theo bóng thời gian lại phải ôm tập vở ngồi lại khóa học. Chao ôi ngao ngán quá. Còn ngao ngán hơn khi dành hết 3 ngày lắng nghe chiêm nghiệm phúc âm. Lời Chúa thì thiên hình vạn trạng, ý nghĩa thì bao la và lại đầu óc mình thì hết chỗ trống để chất vào, dẫn đo, nghĩ ngợi mông lung, lòng thì cứ bảo rằng thôi thì cứ dành hết cho Chúa đi tùy ngài muốn nặn thành tạo vật nào cũng đặng, thế mà cũng bị tâm tư vận vẹo mất ngủ. Rồi cũng đến ngày khấn gói lên đường với cái xách vải bộ quần áo có gì nặng đâu vậy mà các anh lớn tuổi hơn mình cứ giành lấy xách hộ. Tôi ái ngại lắm không cho nhưng các anh không buồn mà vẫn cười tươi nói khẽ « Bảo đảm không mất một thứ gì ». Vào làm "thủ tục" tôi chợt nhớ (nghĩ ?) đến các ông đảm trách khóa học chắc ngẫu lắm, mắt nhìn chăm chăm môi thiếu nụ cười và rất hà tiện lời nói. Bởi vì khi tôi còn ở lứa tuổi thanh niên đã trải qua hình ảnh ấy. Nhưng lại ngược hẳn mọi ý nghĩ lời thôi của tôi, các anh rất vui, tế nhị, bắt tay tôi rất thân mật, cười tươi đôi môi, khung cảnh thật là ấm cúng đầy tình người và nghe loáng thoáng câu nói "chúng ta cùng là anh em". Câu nói đơn thuần thế thôi nhưng chứa đầy ý nghĩa.

Qua buổi chiều tĩnh tâm thỉnh lặng không nói được một lời, rồi tiếp tục với bí tích hòa giải có gì mới mẻ đâu, chán nản, lo ra thời gian thì trôi quá chậm cũng không biết giờ giấc nên tôi có ý định bỏ cuộc. Nhưng nếu mang bộ mặt thất trận về thì ê chề hổ thẹn với gia đình, mất đi khí phách của một trưởng tộc, nói thế nào với vợ con đây. Thế là tự bảo lòng cố gắng thêm ngày nữa xem sao. Ngày mới cũng

đến, anh em được xấp xếp thành các nhóm nhỏ để bắt đầu vào chương trình với rollo thứ nhất thể là mọi người đã nhập cuộc, khi xong một bài tất cả cùng góp ý chia sẻ cảm nghĩ của mình để vẽ tranh minh họa cho bài học. Cái ý nghĩ tiêu cực của tôi đã tan biến từ lúc nào không biết. Anh em như đang sống trong một gia đình cùng cha mẹ, quây quần vui tươi không có khoảng cách, bên cạnh tôi mỗi người một xứ : Bỉ, Đức, Paris và cả Việt nam đã tạo thành một dòng suối ngọt ngào cuộn chảy không ngừng. Cái đêm mà tôi khóc thối mái cùng với anh em khi chào mừng Thánh Chúa, tôi đã trình lên Ngài bằng sự thống hối tận đáy lòng, tôi đã thấy được những hạn hẹp của đời mình, những lỗi phạm đã làm Ngài đau đớn suốt thời gian qua, ích kỷ với anh em xung quanh, làm nguội lạnh lòng khi anh em cần đến. Tôi đã để những giọt nước mắt lăn dài trên má để lôi kéo đi những hổ thẹn trong lương tâm và chúng tôi đã cùng khóc với nhau như chia sẻ những nỗi niềm sâu kín tận đáy lòng.

Sau 3 ngày đó tôi cảm thấy mình đã biến đổi, tầm kiến thức đã rộng ra trong sự hiểu biết hơn và rõ hơn nữa về con người mình : bởi tôi mang theo cái tôi lớn quá làm chướng ngại chần ngang mọi tốt đẹp mà Chúa đã tạo sẵn trong tôi. Tôi là ai mà mọi người lại thương yêu như vậy. Trước kia tôi đã khóa kín cửa nhà, khóa kín sự mong đợi của Chúa, khóa kín tâm hồn sống trong sự cô đơn dằn vặt để một mình lặng lẽ, còn bây giờ tôi đã có tình yêu từ những anh em xung quanh, đã có bàn tay Chúa vuốt ve triu mến, đã bắt chia sẻ cho nhau, thật quý giá vô cùng. Tôi muốn khóa học được kéo dài thêm nhiều ngày nữa để tôi được ở lại cùng sống với anh em trong tình thương bất tận, trong sự yêu thương của Chúa thể hiện nơi anh em. Ban lãnh đạo phong trào và anh em trợ tá đã cư mang tôi như một thứ quý giá. Những buổi ăn của anh em chúng tôi cũng được thể hiện bằng một sự lo lắng cẩn trọng. Buổi ăn sáng hay trưa hoặc chiều cũng được chăm sóc thật chu đáo, thay đổi luôn hình thức, chất lượng để hấp khẩu vị cho mọi người đâu phải chuyện dễ dàng, chỉ có lòng yêu mến mới tạo nên được. Có lẽ các anh chị đi trước thương đàn em đi sau yếu đuối vấp ngã nên đã hết lòng hết sức trong việc hãm mình cầu nguyện dành những trang Palanca trang trọng cho tôi. Cái chân thành ấy đã khiến lòng tôi nguội và đầy tự tin hơn. Thư Palanca chính là một thứ tình yêu không biên giới bao bọc lấy tôi, lấp đầy những yếu đuối trong tôi, an ủi, vỗ về những vết thương lòng làm tôi bật khóc bằng giọt nước mắt chân thành tha thiết. Trong đêm cuối cùng để sáng ngày mai mỗi người một ngã, tôi được dự buổi "tiệc ly" cùng anh em, được tặng những kỷ vật trong đó có chiếc đĩa kỷ niệm khắc ghi lời Chúa đã làm tôi choáng váng đến lạnh cả người « *Nếu con yêu mến Thầy thì sẽ giữ các điều răn của Thầy* ». Bởi vì trước khi tham dự khoá Cursillo tôi đã có sự bất hòa trong gia đình và trong cuộc sống của chúng tôi. Những lời lẽ thách thức nhau trong cơn giận đã trở thành biên giới khó thông cảm trong đời sống của

hai người. Tôi đã có ý định sau khi mãn khóa học 3 ngày, chúng tôi sẽ tìm cách chọn cho mình mỗi người một hướng đi để không phải phạm thêm những lỗi lầm cho cả hai, tránh đi sự buồn não âm thầm mà vợ chồng con cái chịu đựng. Chắc Chúa đã thấu nên dắt tôi đi trong những ngày nơi khóa học để Chúa Thánh Thần soi sáng lòng mình qua các rollo học đạo, hành đạo và sùng đạo. Phải chi lời Chúa phán « *Tùy con lựa chọn* » hay « *Con cứ làm theo ý con* » thì lòng tôi cảm thấy nhẹ hơn. Nhưng Chúa dùng chữ « *Nếu* », điều này đã làm loãng đi sự yếu hèn của tôi, chặn đứng một quyết định trong hành động và làm bộc phát một suy nghĩ rõ ràng hơn: « *Không yêu Thầy con biết yêu ai* ». Và chữ « *Nếu* » ấy đã ràng buộc lý trí tôi trong suốt thời gian dự khóa một cách êm đềm.

Cảm tạ Chúa đã dẫn dắt con đi, đã biến con thành một thụ tạo đáng sống, đáng yêu trên đoạn đường cuối. Chúa không xa rời con mà còn dang rộng đôi tay để che chở cho hồn con không còn giá lạnh, biến đổi con và gọi Chúa Thánh thần để tắm gội, cho con một quả tim sạch hơn, soi sáng con biết nghĩ suy theo chân lý của Ngài và cho được làm con cái của sự sáng. Cảm ơn Khóa Ba Ngày đã hun đúc tôi vững vàng, cho tôi nhịp sống tình huynh đệ cho tôi một thứ hạnh phúc thật sự bền vững, đã mang dòng chữ *De colores* nhuộm thắm sắc màu trên con người tôi để tôi nhìn chung quanh một thế giới đầy màu sắc đáng yêu hơn, dạy cho tôi bước đi ngày thứ tư mang theo một tấm lòng bác ái yêu thương có sự thú tha chân thật.

Tháng 9/2011 — NTS ■

THÔNG BÁO CỦA BAN BÁO CHÍ

Ban báo chí xin mời gọi quý anh chị đóng góp cho những số sắp đến. Mọi thư từ bài viết xin gửi đến địa chỉ dưới đây :

qua email của ban biên tập (phương tiện tốt nhất)

cursillo.vn.auchau@gmail.com

hoặc qua bưu điện

M. Phạm Đức Vương

9 place d'Anjou - 95120 Ermont, France

Nội dung bài viết thiết thực hơn hết chính là những suy tư, cảm nghiệm, chứng từ của ngày thứ tư mà quý anh chị muốn hay cần chia sẻ cho nhau.

Các bản tin từ 2003 đến nay đều được đăng trên

Internet tại địa chỉ <http://cursillo.free.fr>

Những giây phút đầu tiên của «ngày thứ tư»

(Cảm tưởng của một cursillista khoá 30)

Cho con xin nắm một tay Thiên Chúa
Và một tay xiết chặt với anh em
Để cho đời ngập tràn ơn Cứu độ
Và tình yêu nhân loại đậm sâu thêm...

Sau ba ngày tĩnh huấn khoá 30, khi trở về với đời thường tôi vô cùng ngỡ ngàng. Một trời mới, đất mới đang mở rộng trong tầm mắt tôi... Những tư duy về cuộc sống và cách « đối nhân xử thế » của tôi đã thay đổi vô cùng rõ nét, nhìn đời thấy lạc quan, độ lượng và ...đáng yêu hơn; Tuy nhiên cái mặc cảm « lính mới tò te » mà lại ở vào độ tuổi ngấp ngé « thất thập cổ lai hy » cứ thấy nó...ngộ ngộ làm sao ấy!!!

Cầm tờ Sự Vụ Lệnh mà trong lòng luôn luôn thắc thỏm: Minh phải làm gì để giữ trọn lời hứa với Chúa khi đón nhận sứ mệnh Người đã giao phó?

Trong buổi liên hoan cuối Khoá, vừa mở chiếc bát úp tôi vui mừng đón nhận Chuỗi Mân Côi và vô cùng sửng sốt khi đọc những dòng ghi trên mặt đĩa: Đây là một đoạn Tin mừng theo Thánh Mác-cô mà cũng chính là những điều tôi thường trầm trồ trong cuộc sống...Lạy Chúa, Ngài đã luôn luôn thấu hiểu tâm hồn con và đã ban cho con muôn vàn tình yêu thương với lòng bao dung vô bờ bến...

Sau ba ngày Tĩnh huấn, vừa bước chân vào nhà thì bà xã tôi đã thông báo: có quà của cô chú Thanh Cương ở Việt Nam mới gửi sang. Vừa mở thùng quà lại một lần nữa làm cho tôi sửng sốt vì nhận thấy: Chúa lúc nào cũng đồng hành bên tôi, Ngài đã ban cho tôi những gì tôi mong đợi và Ngài đã trao cho tôi sự vụ những gì tôi cần phải làm: 1 quyển Kinh Thánh đã được tuyển chọn, 1 quyển Thông điệp và việc Sùng kính Lòng Thương Xót Chúa, những DVD về những bài giảng Về Lòng Thương Xót Chúa v.v...Cũng xin nói thêm là vợ chồng cô chú Thanh Cương là lớp bạn nhỏ tuổi của chúng tôi khi còn ở Việt Nam, gia đình đạo gốc ở Giáo xứ Thái Hà thuộc Dòng Chúa Cứu Thế. Chúng tôi coi nhau như anh chị em kết nghĩa. Hai mươi sáu năm trước, cô Thanh đẻ song sinh một trai một gái. Khi làm lễ Rửa tội, vợ chồng tôi được gia đình cô chú Thanh Cương nhờ cậy làm cha mẹ đỡ đầu cho hai cháu bé. Năm 2008, khi xảy ra « Sự kiện Thái Hà »; Antoine Thái Thanh Hải, đứa con đỡ đầu của tôi nay đã trưởng thành và là một giáo dân trẻ nhất trong số 8 giáo dân bị đưa ra tòa vì tội « bênh vực công lý và sự thật! »... Tôi vô cùng khâm phục và tự hào về cháu nên có đăng một bài thơ động viên Thái Thanh Hải trước khi ra tòa, trên Thông tấn xã Công giáo. Xin mời vào xem theo đường nối dưới đây:

<http://www.vietcatholic.net/News/Html/62086.htm>.

Một ứng nghiệm khác nữa là trong chuyến đi Hành hương Đức Mẹ Đen tại Đan Viện EINSIEDELN Thụy Sĩ, ngồi trên xe cứ đến 3 giờ chiều là mọi người cùng nhau Lăn chuỗi Lòng Thương Xót Chúa. Quả thực là vợ chồng tôi đọc thì đọc theo mọi người nhưng không hề hiểu biết gì về Thông điệp Lòng Thương Xót Chúa. Cứ định bụng sẽ tìm hiểu thêm trên internet nhưng bận nhiều công việc nên chưa có thời gian. Đến giờ thì như Ý Chúa đã xếp đặt nên vợ chồng người em kết nghĩa đã gửi tặng những tài liệu cần biết về Mầu nhiệm Lòng Thương xót Chúa, đáp lại những mong muốn của mình...

Kể từ hôm đó, hai vợ chồng tôi bắt đầu lăn chuỗi Lòng Thương Xót Chúa vào 3 giờ chiều hàng ngày và trở lại thói quen cũ là tối nào cũng lăn một chuỗi Mân Côi, một việc mà trước đây do những bận rộn của đời thường đã bị lơ là, bỏ bê bao năm tháng...

Tiếp đến là những sinh hoạt thường kỳ của Phong trào. Khi tham dự buổi họp liên nhóm đầu tiên, tôi cứ ngỡ ngàng như « cô dâu mới về nhà chồng ». Dù sao thì cũng hơi vững dạ một chút vì đi bên mình còn có « ông bạn già » Nguyễn Văn Ân (khoá 10) và người bạn đời của tôi (« bà xã », khoá 11) !!!

Chỉ hai giờ đồng hồ học hỏi và chia sẻ, riêng tôi đã cảm nhận được nhiều điều mới mẻ: Thực ra, từ trước tới nay mình « đi đạo » nhưng thử hỏi đã « học đạo » và « hành đạo » như thế nào thì quả thực còn nhiều điều khiếm khuyết. Dù là người rất chăm đi lễ ngày Chúa nhật và chịu khó đọc Cựu ước và Tân ước nhưng đôi khi, tôi vẫn cảm thấy thiếu « một cái gì đó ». Đến giờ thì Chúa đã mở mắt cho tôi: những hiểu biết của mình mà không được đem chia sẻ với mọi người để cùng thực hành thì chẳng qua cũng chỉ là một mớ lý luận vô hồn.

Sống đạo là một bông hoa đẹp nhưng phải là một bông hoa thơm ngát lòng kính yêu Thiên Chúa và tình yêu tha nhân.

Phần bề mặt, anh chị em chúng tôi tay trong tay cùng hướng lên bàn thờ và đọc kinh Lạy Cha. Một không khí tôn nghiêm mà vô cùng ấm áp đã lan truyền trong chúng tôi với cảm giác nên một trong Chúa Giêsu Kitô, Thầy Chí Thánh. Bất giác, tôi nhớ tới một câu trong một bài Thánh ca quen thuộc:

... « Xin hiệp nhất chúng con, nên một trong Tình yêu Chúa. Xin hiệp nhất chúng con, như Ngài liên kết với Cha... ».

Cho đến Đại hội Ultreya đầu tiên trong đời, khi mới bước vào Hội trường một không khí ấm áp thân thương đã bao trùm lên tất cả. Anh chị em gặp nhau tay bắt, mặt mừng. Được gặp lại anh em cùng khoá và nhất là anh em trong decuria Phao-lô chúng tôi, tôi bỗng thấy tâm hồn như trẻ lại, quay trở về thời thơ ấu: Sau mấy tháng nghỉ hè đến ngày tựu trường bạn

bè gặp lại nhau với những lời thăm hỏi, những tiếng hát, tiếng cười như cả đất trời hòa hợp trong một niềm vui chung. Tôi có cảm nhận là mình được sống trong một gia đình lớn, thậm chí rất lớn với một người Cha nhân từ, độ lượng và bao dung là Thiên Chúa ; Một người Mẹ hiền luôn lo toan chở che, bảo vệ đàn con yêu của mình thoát khỏi nanh vuốt của loài sói dữ (cả phần hồn và phần xác) và chúng tôi, những con chiên non biết vâng lời Cha Mẹ nhưng cũng rất kiên cường bảo vệ Giáo hội, bảo vệ công lý và sự thật...

Kết thúc Đại hội, khi ra về trong đầu tôi cứ văng vẳng Lời Chúa :

« Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em và cất cử anh em để anh em ra đi, sinh hoa trái, và hoa trái của anh em tồn tại, hầu tất cả những gì anh em xin cùng Chúa Cha nhân danh Thầy, thì Người ban cho anh em... »

« Điều Thầy truyền dạy cho anh em là hãy thương yêu nhau... » (Gio-an 15,16-17).

Nguyễn Đức Thiệp
Tháng Mân Côi 2011 ■

Danh hiệu Đức Bà

Thuở trước, có lẽ mỗi người chúng ta đều thuộc lòng kinh cầu Đức Bà, bài kinh thường đọc sau chuỗi Mân-Côi gồm năm sự vui. Những danh hiệu ca tụng Mẹ Maria, như là: Đức Bà như hoa hồng màu nhiệm vậy, Đức Bà như tháp ngà báu vậy, Đức Bà như đèn vàng vậy...v.v.

Mỗi khi cầu nguyện, tôi thường có thói quen chạy đến cùng Chúa trong mọi lúc, nhưng đặc biệt mỗi khi cầu nguyện cho cô con gái hoặc cho các cô con dâu, thì lại tự động chạy đến khẩn cầu cùng Mẹ Maria, để xin mẹ là "Đáng chỉ bảo đàng lành" cho mọi phụ nữ trong gia đình.

Hình tượng cũng như ấn tượng trong tôi về mẹ Maria như là: tôi có người em trai rất say mê ơn gọi và dù trải qua mọi biến cố cũng như thử thách, em vẫn kiên trì, bền chí. Cho đến ngày em sang Pháp. Khi đón em tại phi trường, tôi rất ngạc nhiên vì hành trang của em thật nghèo nàn, chỉ có hai thùng carton gồm vài đồ dùng cá nhân, còn lại đều là sách vở, dù lúc đó em là người rất thành công trên thương trường

VN. Sang Pháp được vài tuần, em từ giã tôi để vào nhà dòng. Ngày đi, em trao cho tôi một tấm tranh rất đẹp và nói: "đây là tranh Đức Mẹ xuống ơn, do các sơ dòng Franciscaine trao cho em và mong muốn em sẽ mang theo bên mình luôn luôn, nhưng vì không tiện nên xin chị cứ giữ lại trong gia đình". Từ đó, mỗi khi ra vào nhìn ngắm đôi bàn tay Đức Mẹ tỏa ánh hào quang, tôi cảm thấy gia đình mình thật tràn đầy ân phúc. Vài năm sau, em tôi chịu chức linh mục và được chuyển đi Guyanne làm việc, dù lúc đó rất "kết" với tấm tranh, nhưng tôi cảm thấy em là người cần được Mẹ nâng đỡ, ủi an, nên tôi đã cẩn thận gói tấm tranh và đặt vào hành trang cho em. Ngày nay, em đã có thể trở về phục vụ nơi quê nhà, nên mỗi khi có dịp về thăm quê hương, tôi rất xúc động khi nhìn lại tấm tranh "Đức Mẹ xuống ơn" treo nơi bàn làm việc của em. Tôi nghĩ Mẹ đã từng an ủi và nâng đỡ em trong suốt quãng đường đã qua, và sẽ mãi mãi với "Đức Bà là gương nhơn đức" để em noi theo, hai nhân đức quan trọng trong suốt hành trình linh mục, là đức vâng lời và đức khó nghèo. Dù đó chỉ là hình tượng, vì cho dù bất cứ nơi nào, Mẹ vẫn là "Đáng thông ơn Thiên Chúa" và ban phát mọi ơn lành cần thiết cho chúng ta.

Ảnh tượng thứ hai, về dây áo Đức Bà của hội dòng ba Phan-Sinh. Lúc mới về nhà chồng, tôi đã nhìn thấy dây áo này trên người mẹ chồng tôi. Dây áo bằng vải đen, có 2 ảnh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, nối kết bởi những đường vải chéo bề ngang khoảng gần ba phân. Bà là người đạo theo nhưng rất sốt sắng và sùng đạo. Lúc đó tôi đã đi làm nên ít khi nói chuyện trực tiếp với bà, có chăng chỉ là qua trung gian, nhưng giữa tôi và bà, hình như có mối tương giao trong tâm linh. Mỗi tối đọc kinh chung trong gia đình, bà rất thích nghe tôi đọc kinh, giọng đọc mà nhà tôi thường trừu : giọng đọc... bề làng bề xóm! Và cứ mỗi chủ nhật đi lễ bao giờ tôi cũng quỳ cạnh bà, trong thánh lễ thỉnh thoảng bà nhìn sang tôi cách triu mến. Sau 75, tôi theo chồng sang Pháp trước, gia đình nhà chồng qua sau, nên chỉ thỉnh thoảng gặp lại bà, vẫn dây áo Đức Bà không bao giờ rời xa. Đến lúc bà hấp hối, vợ chồng tôi rước Minh Thánh Chúa cho bà và vài giờ sau bà trút hơi thở cuối cùng. Sau khi đọc cho bà vài kinh, chúng tôi về nhà nghỉ trưa, trong chiêm bao tôi đã nhìn thấy bà, dù là người rất nhát gan, nhưng tôi không cảm thấy sợ hãi. Đến lúc thức giấc, tôi đi vội sang nhà chồng và nói với mọi người là họ đã quên dây áo Đức Bà treo sau cửa phòng. Mọi người lúc đó mới chợt nhớ ra, và tất cả những chi tiết lúc đó đều đúng như những gì tôi đã nhìn thấy trong chiêm bao. Tôi cho rằng, vì bà đã có lòng tin, nên Mẹ Maria có lẽ cũng đã từng nhớ đến bà vào những giây phút cuối cùng, với danh hiệu "Đức Bà an ủi kẻ âu lo, Đức Bà cứu kẻ liệt kê khốn" và chắc rằng trước tòa phán xét, Mẹ sẽ là "Đức Bà bào chữa kẻ có tội".

E.N.K23 ■

Cảm Nghiệm Khóa 29

Mỗi lần đi trợ tá Khóa Ba Ngày tôi cảm thấy mình lớn lên thêm một chút. Lớn lên trong khả năng yêu thương và đón nhận tình thương của các anh chị trợ tá khác cũng như của khóa sinh.

Trước mỗi khóa, nhiều anh chị cũng như tôi đều lo lắng, xếp đặt chương trình, kiểm kê vật dụng cho Khóa, ráng cho thật chu đáo để khóa sinh được « an tâm học hành » và tận hưởng những ngày được sự « săn sóc yêu thương » của các anh chị đi trước. Nhưng tôi biết phải cẩn thận để những lo lắng vật chất đó không chiếm chỗ quan trọng nhất mà còn phải chú tâm chuyên cần cầu nguyện để phó thác dự án của Phong Trào cho Tình Yêu của Chúa. Vì trong những « xôn xao » đó chúng ta mới chỉ là « làm việc cho Chúa » chứ chưa hẳn là « sống với Chúa ». Tôi chỉ mong làm tròn bổn phận đã được Phong Trào tin tưởng giao phó chứ không có ý phô trương tài cán gì. Tôi học được trong những năm đi trợ tá tinh thần huynh đệ nhiều hơn kinh nghiệm tổ chức. Tôi nhận thức được PT đặt nặng tình nghĩa hơn là tài ba cá nhân. Trong bao nhiêu kinh nghiệm của mấy mươi năm sinh hoạt cộng đoàn, tôi thấy điểm nổi bật ở đây là « cái đức trọng hơn cái tài ». Đôi khi mình có ý nghĩ, ý kiến về cách tổ chức, sắp xếp gì đó nhưng cũng phải tạm gác qua một bên vì cái lợi ít hơn cái hại. Có thể lợi vì phương pháp khoa học hơn nhưng hại vì có thể gây phiền muộn cho anh chị em, đó là điều không ai muốn.

Đến với Khóa Ba Ngày, lòng tôi thật hân hoan, gặp lại các anh chị em mình vẫn gặp trong những buổi Ultreya hay Trường Huấn Luyện ở Paris, nhưng trong một khung cảnh khác, dài ngày hơn, gần như 24 trên 24, nhất là với các chị em cùng ban. Nhưng cái sống chung 24 trên 24 đó không phải lúc nào cũng dễ. Đó là lúc mà chúng tôi thật sự « biết » nhau. Với những người mà ta chỉ thỉnh thoảng gặp thì có thể dễ dàng tránh xung đột, va chạm. Nhưng sống với nhau suốt ngày, công việc không ngớt, lời ăn tiếng nói không còn thời gian để đắn đo, suy nghĩ. Lúc đó chính là lúc phải thương mến nhau thật để chấp nhận nhau, chấp nhận những mệt mỏi của anh chị em để xí xóa cho nhau, thông cảm nhau, một điều nhịn chín điều lành. Hơn thế nữa, còn phải an ủi, cổ vũ những người yếu hơn mình, cố gắng mà nắm tay nhau để không ai bị « bỏ rơi » đằng sau, nhưng để cùng về tới bến bình an.

Có những buổi sáng, mắt nhắm mắt mở, thiếu ngủ, đau lưng, vừa đi ra rửa mặt lúc tinh sương, gặp các bồ tèo còn thức sớm hơn mình, hỏi thăm nhau có ngủ được không. Thấy mặt ai hơi tái xanh, trong lòng

mình cũng hơi lo lắng cho bạn mặc dầu mình chắc cũng không tươi mát gì hơn. Lúc đó tôi cảm nghiệm được một sự gần gũi thật sự, không màu mè, khách sáo nhưng chỉ qua ánh mắt không tình lắm, nụ cười nhẹ nhàng cũng đủ nói lên tình bạn, tình thân dành cho nhau. Có một ngày vào giữa trưa, một chị chắc thấy tôi « quờ quạng » quá nên hỏi thăm : chị có sao không ? Tôi trả lời : em không sao cả, chỉ thiếu cà phê nhưng không có thời gian để lên quầy nước. Thế là mấy phút sau, có ly cà phê nóng. Ngày thường ly cà phê không có gì đáng kể, nhưng trong lúc đó thật đầy thân thương như thể chúng tôi « đùm bọc » lấy nhau, thay phiên đưa vai cho bạn kê vô để nghe cùng nhịp đập con tim của những người có cùng một thao thức, một lý tưởng khi đi trợ tá khóa : đem bạn đến cho Chúa Giêsu và giới thiệu Chúa Giêsu cho bạn mình. Trước một phương án to lớn như thế của PT đưa ra, muốn sống đúng tinh thần cursillo, không có chỗ cho sự tranh chấp quyền hành, ảnh hưởng cá nhân, không có chỗ cho những lời nói chói tai, bắt kính, không có chỗ cho bè phái, quyền lợi.

Tôi cảm thấy những gì là chân thật thì đem con người xích lại gần nhau, những gì là giả dối, pharisiêu thì tự nó bị sa thải vì nó không tồn tại được với thời gian. Những ai đi trợ tá với tấm lòng đơn sơ, chân thật thì nhận được bao nhiêu là hồng ân : bình an, niềm vui, tình thương. Nhưng nếu ai đi trợ tá mà chỉ lo vạch ra cho mình một lối đi riêng rẽ, tránh những hy sinh, chia sẻ gánh vác khó khăn với anh chị em thì sẽ mau bực bội vì không tìm ra hạnh phúc cho chính mình và cũng không đem lại lợi ích gì cho người khác. Họ sẽ có một tâm trạng lạc lõng, cô đơn, chán chường đưa đến chỉ trích, gắt gỏng, nhằn nhó, khổ sở đến tội nghiệp. Và rồi họ sẽ thấy mình đã đi lạc chỗ, lạ xứ, lạ người thậm chí lạ cả ngôn ngữ. Thật là một uổng phí. Đời người thật là ngắn ngủi, chia sẻ cho nhau để cùng vui, cùng sống tình Chúa, tình người thật là đẹp biết mấy. Mong cho chúng ta luôn mãi biết nắm giữ sự may mắn đã được biết Chúa, biết đến tinh thần cursillo để không phải mất nhau, mất anh em nhưng để tìm lại nhau mỗi khi cảm thấy bàn tay mình hơi chơi vơi.

Phương Vy

Paris, tháng 10-2011 ■

Ba mươi ...

Ba mươi... Một con số tròn đầy và không nhỏ. Trên phương diện xã hội, ở tuổi ba mươi, con người đã có thể thành đạt với công ăn việc làm vững chắc, có gia đình chồng vợ con cái đê huê. Đối với cuộc sống tha hương, ba mươi năm đủ bôi xóa rất nhiều kỷ niệm, lúc trở về quê cũ thì bao nhiêu cảnh vật, con người đã đổi thay đến độ không còn tìm thấy dấu vết mái nhà xưa, con đường quen thuộc hai buổi đi về. Nói về mặt lao động, tại Pháp, khi một nhân viên đủ ba mươi năm thâm niên sẽ có quyền làm hồ sơ để được nhận lãnh huy chương danh dự về lao động (huy chương bằng bạc mạ vàng / médaille de vermeil). Riêng với Phong Trào Cursillo ngành VN Âu châu, trong Đại hội Ultreya đầu tiên khai mạc niên khóa 2011-2012, (Chúa nhật 25/ 09/2011 tại Giáo Xứ Việt Nam Paris), con số « 30 » cũng mang một ý nghĩa đặc biệt. Sau mùa hè vừa qua, tổng cộng PT đã tổ chức được 30 khóa ba ngày. Nếu nhìn lại tất cả những chuẩn bị về mặt nhân lực, vật chất, tâm linh và kỹ thuật, thì đó là cả một hơi thở dài mà Chúa Thánh Linh đã thổi vào PT. Khóa 30 lại được kết thúc trong viễn ảnh chuẩn bị hướng về sinh nhật thứ hai mươi của PT, một cái mốc lịch sử quan trọng, nhiều ý nghĩa. Không cần miêu tả dông dài, chỉ tưởng tượng ra số cursillistas đã đến với ĐH Ultreya (hơn 100 người), đủ nắm bắt được sự gắn bó của từng người đối với PT, nhất là sự hiện diện của các anh chị đến từ tỉnh xa (Troyes, Reims, Montpellier...) Hai tháng hè xa cách là thước đo nỗi niềm thương nhớ, vẫn vương trải dài từ cuối khóa 30 cho các 'tân binh' lẫn các bậc 'lão làng'. Tiếng chào hỏi, cười nói râm ran đã khiến cho anh Giuse Trần Huynh, phụ tá khóa trưởng khóa 30, vất vả lắm (mặc dù âm thanh micro mở thật lớn) mới có thể mời mọi người giữ thinh lặng để bước vào Đại hội.

Điều đáng chú ý trước tiên của Đại hội là chủ đề mà chị Kim Chi (khóa trưởng khóa 29), và anh Trần Huynh đã cùng với BDH soạn thảo để gợi ý cho mọi người cùng suy tư và thảo luận: « **Sống sau Cursillo** » với những lời nhắn gửi chí tình của Thầy Chí Thánh :

“Anh em hãy ra đi. Nay Thầy sai anh em đi như chiên con đi vào giữa bầy sói” (Luca 10,3).

“Không phải anh em đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em, và cắt cử anh em để anh em ra đi, sinh được hoa trái, và hoa trái của anh em tồn tại, hầu tất cả những gì anh em xin cùng Chúa Cha nhân danh Thầy, thì Người ban cho anh em. Điều Thầy truyền dạy cho anh em là hãy yêu thương nhau”. (Gioan 15,16-17)

Và các câu hỏi đặt ra cũng không kém phần tinh tế, sâu sắc :

Đối với anh, chị « đàn sói » thể hiện điều gì ?

Là chiên con chúng ta phải làm sao trong thời đại này ?

Những 'Lời' nào thích ứng hơn hết với linh đạo cursillo ? Áp dụng thế nào trong cuộc sống Ngày Thứ Tư ?

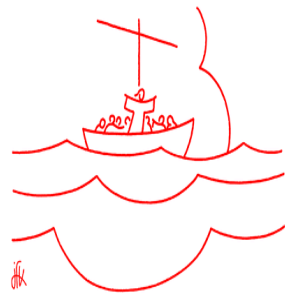
Mặc dù thời gian rất hạn hẹp, và các nhóm được chia đồng người hơn những lần họp mặt khác, nhưng không biết có phải vì ngọn lửa nơi các 'tân binh' còn rực nóng, hay là nhờ hiệu quả của 15 rollos còn đang âm vang, mà các nhóm đều đã trả lời rất xuất sắc, với những nhận xét và suy tư đầy ý nghĩa soi sáng cho mỗi cursillista trên hành trình sống Ngày-Thứ-Tư sau khóa Cursillo. Những điều đó đã được Đức Ông Giuse Mai Đức Vinh, linh hướng của PT tóm vào lời huấn đức nội dung đại khái như sau :

« Mỗi anh chị cursillista, khi nhận Sự Vụ Lệnh, là lãnh nhận Thánh Ý Chúa ra đi sống Ngày Thứ Tư theo tinh thần PT. Chúng ta không sống 'trên mây', nhưng sống một cách cụ thể. Chúng ta ra đi như chiên con đi vào đàn sói. Vì thế, chúng ta cần sống tinh thần Cursillo, chứ không sống với danh nghĩa Cursillo. Cursillo không có những điều lệ ràng buộc, và không cần quảng cáo. Người cursillista phải sống khiêm tốn, cần cù, kín đáo, nhẫn nhục, có chiều sâu, không sống bề ngoài. Đức Thánh Cha Biển Đức XVI, trước làn sóng chống đối sự viếng thăm Đức quốc, quê hương của ngài, đã chứng tỏ cho chúng ta thấy rõ hình ảnh chiên con giữa bầy sói. Để sống như chiên con, chúng ta cần sống tinh thần Cursillo. Và chúng ta cũng phải cẩn trọng đừng để chính trong con người mình có khi có bóng dáng của sói dữ. Làm sao để phân biệt khi nào ta là chiên, khi nào là sói ? Thưa, phải luôn trung thành với SVL, nhớ lại mức hàn thử biểu ta đã đánh dấu. Luôn luôn cầu nguyện và kiểm điểm chính mình. Và nhất là phải yêu thương, hiệp nhất với tất cả các anh chị em trong PT, trong Giáo hội. Xin Chúa cho chúng ta nhận thức về tất cả những điều đã chia sẻ để sống trọn Ngày-Thứ-Tư tốt lành ».

Một chi tiết nhỏ, ĐH Ultreya lần này có tới 02 lời đúc kết của cha linh hướng. Cha Gioan Vũ Minh Sinh, linh hướng-tân cursillista khóa 30, sau khi lắng nghe chăm chú các chia sẻ của các tân cursillistas hai khóa 29 & 30, đã nhắn gửi đến đại gia đình Cursillo những tâm tình thật đơn sơ mà chân thành và tràn đầy cảm xúc. Cha nhận xét, tất cả các anh chị tham dự khóa về đều có sự thay đổi, trong cách Sùng Đạo - Học Đạo và Hành Đạo. Tuy nhiên, con đường trước mặt mỗi người còn rất dài. Mong sao nhiệt độ hàn thử biểu của lòng Tin-Cậy-Mến của từng người sẽ tăng theo thời gian chứ đừng giảm xuống. Muốn được như vậy, cha mời gọi các cursillistas hãy thường xuyên đến với nhóm, Trường Huấn Luyện, Ultreya. Vì nếu không được 'huấn luyện' sẽ bị thui chột, không được hun đúc sẽ nguội lạnh. Cha nhắc lại câu chuyện chia lửa của chị A.T (khóa 29) đã kể, nếu đã chia lửa cho nhau thì cũng phải biết góp lửa để làm

bừng sáng thế gian.

Tất cả những lời huấn đức của hai cha linh hướng đã đưa những cursillistas có mặt vào tâm tình tạ ơn sâu xa trong thánh lễ tiếp theo Đại Hội. Lời tạ ơn gói ghém những vấp ngã làm lạc của quá khứ mà Thiên Chúa Cha nhân từ đã xóa bỏ, những ngỡ ngàng tỉnh thức trước Tình-Yêu vô bờ của Thầy Chí Thánh qua khóa ba ngày của mỗi người, và những hoài bão, ước nguyện dẫn thân trên hành trình Ngày-Thứ-Tu trong sự dẫn dắt, trợ sức của Chúa Thánh Thần. Qua 30 khóa Cursillo tại Âu châu, làm sao cân đo đong đếm hết những thăng trầm ? Trái tim quá nhỏ vẫn có tham vọng ôm ấp, ghi dấu hết từng khuôn mặt của mỗi người đã cùng chung lời đáp trả khi nhận Sự-Vụ-Lệnh : «**Chúa Kitô tin tưởng nơi bạn !**» - «**Và con trông cậy vào Ơn Thánh Chúa !**»... Với Ơn Thánh Chúa, có kẻ đã miệt mài trung thành từ lúc tóc còn xanh, đến nay tóc đã bạc phơ sương khói. Với Ơn Thánh Chúa, có người đã được Chúa gọi về, sau nhiều năm ốm đau, hay bất ngờ sau một cơn bạo bệnh. Với Ơn Thánh Chúa, cũng có người đã đứng lại bên đường, hờ hững, buông xuôi trước lý tưởng tông đồ, thậm chí đã quay lưng chọn cho mình một con đường khác. Cursillo là gì ? Một Ơn Gọi ? Một Hồng Ân ? Đã có lần nào đó từng có những thao thức như thế...

Dù thế nào đi nữa, qua 30 khóa Cursillo, có lẽ đa số các cursillistas đều cảm nhận được rằng, Cursillo đã để lại một dấu ấn khó phai trong cuộc đời mình. Dấu ấn của một lần gặp gỡ, gặp lại chính mình, gặp gỡ Thiên Chúa, để đi tìm gặp anh chị em. Dấu ấn của Tình-Yêu.../.

Ultreya 25/09/2011 * NC ■

LIÊN ĐỐI

Được tin anh Bình, hôn phu của chị Nguyễn Thị Tâm (K15) đang trong cơn bạo bệnh, VPĐH xin quý anh chị chung lời nguyện cùng Thiên Chúa Toàn Năng ban ơn trợ giúp anh chị Bình - Tâm sớm được phục hồi sức khỏe hôn xác; luôn vững lòng trông cậy vào Tình Chúa Nhân Từ.

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Văn phòng Điều Hành xin cùng hiệp lời cầu nguyện :

- Cụ Huỳnh thị Hương, thân mẫu anh Jean Pau Trần Văn Tá (cursillista K6) đã từ trần tại Việt Nam ngày 08 tháng 10 năm 2011, hưởng thọ 82 tuổi.
- Nữ tu Marie Françoise Lê Thị Tần, cô ruột của anh Lê Đình Thông (cursillista K26), vừa qua đời tại Việt Nam ngày 05 tháng 10 năm 2011, sau 49 năm sống đời tận hiến và phục vụ trong Dòng Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ Việt Nam.

Trong niềm tin vào Đức Kitô Phục Sinh, BDH xin tất cả chúng ta cùng hiệp ý cầu nguyện cho các linh hồn người thân yêu được sớm vào Nước Trời.

ỦNG HỘ PHONG TRÀO

Chị Lê Thị Ngọc Matta	50.00 €
Chị Nguyễn Thị Lan	50.00 €
Chị Lê Thị Phương	50.00 €
AC Vũ Lim Quy	20.00 €
AC Nguyễn Văn Năng	30.00 €
Chị Dương Thị Cẩm	20.00 €
Chị Nguyễn Thị Thìn	20.00 €
Chị Nguyễn Thị Minh Tâm	60.00 €
Chị Phạm Thị Lan	100.00 €
Chị Lê Thị Thu Thủy	50.00 €
Chị Nguyễn Thị Lệ Thu	20.00 €
Chị Nguyễn Mỹ Dung	20.00 €
Chị Nguyễn Thị Lan Phương	20.00 €
Chị Nguyễn Thị Sai	10.00 €
Các Chị nhóm Wiesbaden	100.00 €
Anh Trương Út Thát	20.00 €
Anh Chị Em Liên nhóm Đức	500.00 €
Chị Marie Brece Thị Ánh Nguyệt	30.00 €
Chị Trần Thị Phúc	48.00 €
Chị Trần Thị Thu	50.00 €
Chị Trịnh Thị Kính	50.00 €
AC Vũ Ngọc Hải - Loan	50.00 €
AC Dương Tôn Bảo Bé Ba	100.00 €
Chị Thérèse Nguyễn Thị Xuy	50.00 €
Ấn danh	20.00 €
Chị Lê Bích Châu	20.00 €
Chị Dumaret Mỹ Trang	30.00 €
Chị Lê Văn Francine	25.00 €
AC Nguyễn Văn Thảo	30.00 €
Họp mặt huynh đệ 13/06/2011	300.00 €
Chị Chung Văn Quan	30.00 €
Chị Marie Thérèse Nguyễn	50.00 €
Anh Giusê Nguyễn Thanh Huy	50.00 €
Anh Huỳnh Văn Điệp	500.00 €
Chị Bùi Thị Ninh	10.00 €
Chị Rose Kim Nguyễn	30.00 €
Chị Anne Marie Thanh	30.00 €
Chị Cao Thị Thảo	40.00 €
Chị Trần Thị Lệ Hằng	50.00 €
Chị Nguyễn Thị Nhàn	50.00 €
Chị Neubauer Thị Xuân Mai	40.00 €
Chị Nguyễn Thị Hội	100.00 €
Chị Nguyễn Thị Xuân Bích	50.00 €
Anh Hoàng Trung Thượng	100.00 €
Anh Lưu Văn Hải	20.00 €
Chị Huỳnh Thanh Lý	100.00 €
Chị Hoàng Thị Kim Phượng	50.00 €
Anh Vũ Văn Khôi	60.00 €
Chị Beaugendre Liên	30.00 €
Chị Gézégabelle Marie Antoinette	50.00 €
Chị Khoa Thị Dậu	20.00 €
Chị Ticarro	30.00 €
Anh Nguyễn Boniface	50.00 €
Chị Phạm Thị Soi	30.00 €
Chị Phạm Thị Đượm	30.00 €
Chị Đỗ Thị Tuyết Mai	50.00 €

Liên Nhóm Marne la Vallée

Buổi họp nhóm hôm nay được chia làm 2 phần chính :

Trước hết, Bác Nhan, niên trưởng của nhóm, vì tuổi cao, sức yếu, đề nghị một người trong nhóm xung phong làm trưởng nhóm để kêu gọi, nhắc nhở, thăm hỏi, cũng như điều khiển những buổi họp hàng tháng.

Bác Nhan cũng ân cần nhắc lại rằng làm trưởng nhóm là một hồng ân, một ơn gọi, tuy nhiên, chưa có thành viên nào sẵn sàng lãnh nhận hồng ân đó....

Chúng tôi đồng ý với nhau là : nếu không ai nhận lãnh trách nhiệm này, thì sẽ xoay vòng, mỗi tháng 1 người sẽ đảm trách việc điều khiển họp nhóm 1 lần.

Chủ đề trao đổi chính của nhóm ngày hôm nay là **cảm nghiệm về sự tức giận – hay nóng giận – trong cuộc sống hàng ngày.**

Ai cũng biết là tức giận có ảnh hưởng đến sức khỏe : huyết áp, tim mạch, làn da...

Người nóng giận thường là người độc tài, muốn lấn áp kẻ khác ; hoặc là người thiếu tự tin nhưng lại muốn mình thắng trong một cuộc tranh cãi dù bị đuối lý !

Trong cuộc sống, chúng ta thường gặp những người dễ nóng giận do nhiều lý do :

- Do bản tính tự nhiên.
- Vì họ có trách nhiệm lãnh đạo 1 tổ chức, công ty, đoàn thể...

Vậy, để loại bỏ tánh xấu này, người cursillista cần phải kiên trì tập luyện hằng ngày trong suốt hành trình ngày thứ tư.

Muốn vậy, trước hết, chúng tôi cùng nhận thấy là mình cần phải tỏ khiêm nhường, nhỏ bé so với đối tượng mà mình đang tiếp xúc. Từ đó, dễ dàng lắng nghe và tiếp nhận những ý kiến, hành động của người khác.

Buổi họp kết thúc, chúng tôi không quên cầu nguyện cho các anh chị cursillistas đang gặp khó khăn thử thách, đau ốm, bệnh tật... và hẹn nhau vào Chúa nhật thứ 3 trong tháng.

Liên Nhóm Ermont

Chúa nhật thứ nhất trong tuần 02/10 ACE liên nhóm Ermont đã cùng nhau gặp gỡ thân tình và cùng nhau suy niệm và chia sẻ đoạn Phúc Âm Thánh Mt 21,33-43.

Tất cả anh chị em đều cùng xác tín: Chủ vườn nho là Thiên Chúa, đầy lòng yêu thương chúng ta, Ngài đã ban tất cả những điều tốt lành cho ta để xây dựng cuộc sống trong an bình hạnh phúc, là Kitô hữu phải trở thành những tá điền trung tín, nghe Lời Thầy, biết hoàn thiện và chia sẻ, yêu thương tha nhân, nhất là trong môi trường của mình. Vài chị cho biết nhờ cảm nhận được Tình Yêu bao la của Chúa đã dành cho mình, ngày nay đã biết sửa đổi mình, đời sống gia đình trở nên ấm áp hơn, hạnh phúc hơn.

Nhóm Têrêxa

(Sarcelles Gonesses Villiers Le Bel)

Như thường lệ , nhóm Têrêxa họp vào Chúa nhật thứ ba

JOURNAL

Dest :

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Griuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

mỗi tháng . Kì này nhóm được hân hạnh đón tiếp một cảm tình viên, chị Thoa, tuy chưa phải là cursillista, nhưng chị có cảm tình với anh chị em trong nhóm nên đến tham dự buổi họp chung vui trong tình yêu thương của Thiên Chúa.

Tháng 10 là tháng của Đức Mẹ, anh chị em đề nghị, thay vì cầu nguyện như thông thường thì nên lần hạt Mân Côi cũng là đề cầu nguyện cho mẹ chị Joséphine đau nặng phải nhập viện. Sau đó tất cả cùng nhau chia sẻ Lời Chúa qua đoạn Phúc Âm thánh Matthêu đoạn 22, từ câu 36 đến câu 40 nói về : Điều răn trọng nhất.

1. *Phải yêu mến Chúa hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn.*
2. *Người phải yêu người thân cận như chính mình.*

Anh chị em cảm nhận được cái độc đáo của Chúa Giêsu là gắn liền điều răn thương người với điều răn mến Chúa bằng cách cho cả hai có tầm quan trọng như nhau.

Tuy vậy anh chị em cũng thấy rằng, yêu mến Chúa thì dễ mà yêu tha nhân như yêu chính mình thì đôi khi sao khó quá.

Sau phần học đạo, anh chị em cùng nhau chia sẻ những kinh nghiệm sống ngày thứ Tư trong tháng qua rất thân tình và hào hứng.

Cuối cùng buổi Hội Nhóm tháng 10 được kết thúc bằng tiệc trà thân mật huynh đệ và chia tay lúc 18 giờ 30, không quên hẹn gặp lại nhau trong tháng 11.

Nhắn Tin

Xin quý anh chị Liên Nhóm Trưởng sau mỗi buổi họp xin cố gắng gửi biên bản phiên họp về Ban Điều Hành để chia sẻ cùng tất cả anh chị em cursillistas.

De colores !

Khởi Hậu Cursillo ■